

Liturgia a sviatosti

Prečo všetky tie ceremónie? Tak ako človek naberá vzduch do svojich pľúc, aby mohol žiť, tak ako človek prijíma potravu, aby takisto mohol žiť, tak aj Cirkev dýcha a žije tým, že slávi bohoslužbu. Boh sám nám každodenne vdychuje nový život a obdarúva nás svojím slovom a SVIATOSŤAMI. Môžeme použiť aj iný príklad: Každá bohoslužba je ako miesto stretnutia lásky, ktoré nám Boh zapísal do diára. Kto už niekedy pocítil Božiu lásku, ide rád na toto stretnutie.

Čo je to liturgia? Nie je to nejaké podujatie, ktoré sa vyžíva v zaujímavých nápadoch a v dobrej hudbe. Je to vrchol ku ktorému smeruje činnosť Cirkvi, a zároveň prameň, z ktorého vyviera všetka jej sila.

Za Ježišom v dobe jeho verejného účinkovania húfne prichádzali ľudia zo všetkých strán, pretože vyhľadávali jeho spásonosnú, uzdravujúcu prítomnosť. Aj my ho dnes môžeme vyhľadať, lebo žije vo svojej Cirkvi. Kristus práve prostredníctvom liturgie pokračuje vo svojom vykupiteľskom diele. A teda to, čo Cirkev koná, my máme tým účasť na tom, čo Boh koná skrze svojho Syna v Duchu Svätom v tomto svete. Cirkev v liturgii slávi veľkonočné tajomstvo utrpenia, smrti a zmŕtvychvstania Ježiša Krista. Liturgia je miesto, kde sa dostávame do styku s vykupiteľským dielom. Sv. Apoštol Pavol hovorí: „Ale ak nebol Kristus vzkriesený, potom je márne naše hlásanie a márna je aj vaša viera.“ (1 Kor 5, 14)

Liturgia je vteleným náboženstvom, vteleným do symbolov, obradov, do znakov, cez ktoré sa môžeme dostať do styku s neviditeľným Božím svetom. V liturgii má každé jedno gesto obrovský význam. Dnes je obrovská náboženská nevedomosť, ale aj nedostatok vnímavosti a citlivosti na symboly. Liturgia je tým miestom, kde sa môžem dotknúť Ježiša.

„Bola tam aj istá žena, ktorá mala dvanásť rokov krvotok. Veľa vystála od mnohých lekárov a minula celý majetok, ale nič jej nepomohlo, ba bolo jej vždy horšie. Keď sa dopyčala o Ježišovi, prišla v zástupe zozadu a dotkla sa jeho šiat. Povedala si totiž: „Ak sa dotknem, čo len jeho odevu, ozdravím.“ A hneď prestala krváčať a pocítila v tele, že je z choroby vyliečená. Ježiš hneď poznal, že z neho vyšla sila. Obrátil sa k zástupu a spýtal sa: „Kto sa to dotkol mojich šiat?“ Jeho učeníci mu vraveli: „Vidíš, že sa na teba tlačí zástup, a pýtaš sa: »Kto sa ma dotkol?«“ Ale on sa obzeral, chcel vidieť tú, čo to urobila. Žena, vediac, čo sa s ňou stalo, prišla so strachom a chvením, padla pred neho a povedala mu celú pravdu. A on jej povedal: „Dcéra, tvoja viera ťa uzdravila. Choď v pokoji a buď uzdravená zo svojej choroby.“ Mk 5, 25 – 34

Možno prežívame veľký problém s liturgiou. Nerozumieme jej, nudí nás, je pre nás monotónna, nezáživná. Problémom je to, že nám chýba viera. KKC keď si ho čítame najskôr vysvetľuje pravdy viery a až potom ide na liturgiu, desatoro a modlitbu. Ak je pre nás liturgia nudná isto to nie je problém liturgie – sv. omše. Aj pod krížom, kde zomrel náš Pán Ježiš Kristus boli vojaci, ktorí sa nudili, hrali karty – nemali vieru, nerozumeli tomu, čo sa tam deje. Na to, aby sme rozumeli liturgii je potrebná evanjelizácia – ohlásenie, viera a obrátenie. Ak toto nie je, liturgia ostáva pre nás zatvorenou knihou.

V Ježišovi Kristovi sa neviditeľný Boží svet stáva viditeľným v jeho ľudskej prirodzenosti v jeho tele, ktorým je Cirkev – tajomné telo Krista. (kto vidí mňa, vidí Otca)

V liturgii sa hmatateľným znakom naznačujú účinné znaky, čo sú sviatosti, v ktorých sa dotýkame Ježiša Krista a hmatateľné znaky, ktorými sú kostol – naša bazilika 3 lode, 5 vchodov, 12 stĺpov..., oblečenie..., ale sú to aj naše postoje tela.